

Posamezna številka:

60 vinarjev.

TABOR izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri z daljnom naslednjega dne ter stane celoletno 120 K., polletno 60 K., četrtletno 30 K., mesečno 10 K. Inserati po dogovoru. Pri večkratni objavi popust.

Naročnice se pri upravi TABORA, MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

TABOR

Posamezna številka:

60 vinarjev.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon interurb. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, prithoje, levo. Telefon št. 24. ŠHS poštnoštevnica račun št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne odziva. — Rokopisi se ne vračajo.

Leto: I.

Maribor, nedelja 12. septembra 1920.

Številka: 14.

Pred koncem delavskega gibanja v Italiji.

Jugoslavija ne prizna kvarnerske regence. — Naše napredovanje v Albaniji. — Pred otvoritvijo mirovne konf. v Rigi.

1-n:

Velika opasnost!

Maribor, 11. septembra.

Politika slovenskih klerikalcev tira Slovenijo v največjo opasnost. Naše ujedinjenje s Srbijo se je izvršilo na temelju mnogoletnega našega nacionalnega programa o narodnem jedinstvu Srbov, Hrvatov in Slovencev. Tega programa nam nihče ni usilil, nego smo si ga usvarili sami tekom težkih bojov proti Nemcem in Italijanom, ki so hoteli potujčiti Slovence. Srbi pri vsotvarjanju tega našega programa niso sodelovali in ga nam torej tudi niso vsilili. Iz nas samih, iz naših izkušenj, iz naših življenskih potreb je nastal in bil je uspešen, kajti prinesel nam je naše osvobojenje. Srbi so nas sprejeli kot skupino ljudi, ki s svojim narodnim jedinstvom iskreno mislijo in bodo torej v novi državi zvesti so-trudniki in dobri bratje Srbov, ustvariteljem Jugoslavije. Ujedinjenje se je izvršilo sporazumno: Mi smo stavili ponudbo, a Srbi so jo sprejeli. Da so Srbi na mirovni konferenci izjavili, da Slovenije nočejo, tedaj bi mi nikdar ne bili v Jugoslaviji, nego bi bili ostali pod nemško in italijansko peto. Srbi pa so nas vzprejeli, ker so verovali v našo zvestobo, v našo izkrenost.

Žalibog so nastale razmere, ki so Srbov začele jemati zaupanje v našo verodostojnost. Zasluga za to gre slovenski klerikalni stranki. Ta stranka je bila v Sloveniji po osvobojenju prva, ki je začela povdarjati potrebo, da se ohrani »slovenska individualnost« in da se ljudstvo s podvojeno močjo postavi v bran za »katoliška načela«, češ vera je v nevarnosti radi

pravoslavnih Srbov. Ta stranka je prva nastopila za republiko, češ da ne mara pravoslavne kralja. Ta stranka je, ko je videla, da z republikansko agitacijo ne uspe, prva začela zagovarjati misel, da je treba napraviti tri države, jedno srbsko, jedno hrvatsko in jedno slovensko. In ta stranka med ljudstvom, osobito v spovednicah in na prižnicah, vedno nesramneje nastopa za svoja protinardna, protidržavna in protidinastična načela. Vse to Srbi opazujejo. Ne govore javno nič, ali vsak Srb danes smatra Slovenijo za »klerikalno«, to je protidržavno, separatistično. In čim dalje se drži Koroščeva stranka na površju, tem predrznejša postaja. Končno si je drznila celo klerikalna deželna vlada v Sloveniji storiti sklep, da naredbe osrednje vlade za njo niso več merodajne. Kako tako ponašanje vpliva na razpoloženje med Srbi, si vsak razumen človek more sam izračunati.

Pomislimo, da so šli Srbi l. 1914. v vojno za osvobojenje svojih pravoslavnih bratov. Na Hrvate je morebiti še kedo mislil, na Slovence gotovo nikdo: Celi srbski narod je bil vzgojen samo za borbo in osvobojenje Srbstva. Tekom vojne so se le naši slovenski begunci dosegli pri voditeljih srbskega naroda diplomatske izjave, da se borba vrši tudi za osvobojenje Slovencev. Kakor rečeno, Srbi so naše želje uslišali v dobri veri, da bomo zvesti lastnemu jugoslovenskemu narodnemu programu. In kdor je imel že l. 1918. kakršenkoli posel s Srbi in kjerkoli je to bilo, povsod so nas prejeli silno simpatično in z največjo ljubeznijo. Srbi so bili upravi navdušeni za Slo-

vence. Toda kako se je to navdušenje začelo hladiti, čim so se začele pojavljati od strani slovenskih klerikalcev v vedno novih oblikah in vedno češče separatistične mahinacije, ki so začele vedno očitneje nositi protisrbsko ost! Kdo more Srbom zameriti, ako so postali proti nam nezaupljivi? Kdo more zameriti osobito prostemu srbskemu narodu, ki se še niti dobro ni vživel v našo misel narodnega jedinstva SHS, ako vpricho klerikalnega političnega početja ne verujejo Slovincem ter nas smatrajo za sovražnike Jugoslavije, za sovražnike Srbov in sovražnike kralja? Na Srbe tu ne pade ni najmanjša krivda, vsa odgovornost zadeva izključno nas Slovence same, ki se še nismo osvobodili klerikalne politike.

Današnja Koroščeva stranka je ona, ki je do svetovne vojne pod vodstvom istega Korošca in njegovega prijatelja Šusteršiča na najstrašnejši način napadala in preganjala »srbofilske« napredne Slovence. To je ista stranka, ki je začetkom vojne s tajno okrožnico pozvala svoje pristaše, da se naj vsi »srbofili« neusmiljeno izroče oblasti. Ta žalostna preteklost Koroščeve stranke je predobro znana in ni treba obširneje o tem govoriti. No, po Krekovi zaslugi, po zaslugi moža, kateremu Korošec glede duševnih zmognosti niti do gležnjev ne seže, je stranka začela med vojno misliti jugoslovenski. Zgodilo pa se to ni morebiti iz kakih globokjših principijelnih razlogov, temveč glavni povod je bila nerodnost Nemcev, ki začetkom vojne niso preganjali samo slovenske »srbofile«, nego tudi svoje dobre zaveznike: slovenske duhovnike iz Koroščeve stranke. Ta nemška nerodnost je gnala

Korošca v opozicijo in l. 1917. je v državnem zboru celo prečital znano majsko deklaracijo, kjer so morali naši narodni možje pripustiti izjavo, da se zavzemamo za združenje jugoslovenov pod »habsburškim žezlom«. — Da »habsburškega žezla« ni bilo v deklaraciji, bi menda niti Krek ne odobrili iste, še manje Korošec in ostali klerikalci. Znano je danes, da nam je antanta Koroščevo deklaracijo radi »habsburškega« pasusa hudo zamerila. Ali krivda zadene naše klerikalce, med tem ko smo naprednjaki bili tisti, ki smo deklaracijo v narodu porabili za jugoslovensko, za protihabsburško agitacijo. Naša napredna politika je bila, da smo po Krekovi smrti potegnili celo klerikalno stranko v jugoslovensko smer. Velike zasluge imajo v tem pogledu tudi Čehi.

Takoj po osvobojenju je naša klerikalna stranka kmalu zopet našla svoje »katoliško« torišče in danes je točno tam, kjer je bila l. 1913. in 1914. Samo da je takrat imela v Šusteršiču dosti zvičnejšega šefa, kakor ga ima v Korošcu. Stranka smatra zaščito »katoličanstva« zopet za svojo glavno dolžnost in prihaja vsled tega na škodo vsega slovenskega ljudstva v nasprotje z pravoslavnimi Srbi. Prihaja zopet na oni mednarodni miselni teren, ki je za katoličanske stranke karakterističen. — Stranka je tudi l. 1917. in 1918. bila v prvi vrsti verska, katoliška, toda vsaj v drugi vrsti je posvetila nekaj pozornosti narodnemu vprašanju. Po l. 1918. slednje ne smatra več za potrebno ter misli samo »katoliško«. Narodnega jedinstva s Srbi iz katoliških razlogov ne priznava, se iz teh razlogov postavlja na samoslovensko

Ivan Vidmar:

MLINARICA.

(Novela).

(Dalje).

»Konrad, ti tega ne razumeš!« se je otresala njegove roke in ihtela dalje. »Glej, moža imam, njemu moram biti pokorna, pred oltarjem, pred živim Bogom sem mu obljubila zvestobo do smrti, njemu, samo njemu... A zdaj... ti in jaz sva se poljubljala in se objemala. Kaj bi rekel moj mož, če bi zvedel vse to?«

»Sklonil se je do nje in ji vnovič poljubil rosnice oči.«

»Kako si še otročja in neumna, Mima!«

A ona si ni dala ničesar več do- povedati.

»Ne, ne, Konrad... Pojdi! Če ne greš, ne bom imela nikdar več miru.«

Ni je hotel dalje nadlegovati. Zazdelo se mu je, da jo je preveč razburil in da mu res ne kaže nič drugega, kakor da se lepo posloviti in odpravi domov. A ko je že zaprl vrata za seboj, jih je odprl še enkrat in pogledal nazaj v sobo:

»Adijo, dušica... pa ne za vedno!«

Obraz v dlaneh, je slonela še vedno kakor prej za mizo; v svoji

neutolažljivi žalosti je bila tako lepa in čista kakor v jutranji rosi kopajoča se zarja; ni se obrnila, niti za hip ne. Sredi političnega ihtenja je razločil Konrad še najbolj dobro tisti njen poseči »ne, ne!«, ki si ga zdaj še ni mogel razložiti.

Zaloputnil je za sabo vrata in z mrklomi mislimi zapustil mlin.

Doma v svoji sobici je še enkrat natančno premislil vse, kar je bil doživel tisto popoldne pri mlinarici, in nenadoma je prišel do zaključka, da se ni bil izkazal nikakega junaka don Juana, ampak skazo, tako skazo, kakor je večje ni treba iskati pod solncem.

»Vse pri njej je že odnehalo — nezaupnost, boječnost in samozavest, tista kmečka samozavest, si je štel na prste,« jaz pa — sredi njenega joka jo pustim in grem!... Kaj so ženske solze, kdo da se kaj nanje? Nihče; to ve vsak otrok... A jaz sem jim šel na limanice. Takrat, ko bi se je bil moral okleniti še bolj in s poljubi zadušiti njen jok, takrat pa — adijo — in smuk skozi vrata...»

Šele zdaj se je tudi domislil, da bi je ne bil smel ostaviti same že

zaradi tega ne, ker mu je bila pustila, da jo je poljubil in objel.

»S tem mi je namignila, da me ima rada — pa sem popolnoma pozabil na to, ko sem zapazil njene solze!« je karal samega sebe in sklenil, da bo svoj pogrešek popravil, čim prej, tem bolje.

Naslednjo nedeljo za tem je žgalo solnce, kakor že dolgo ne tako močno; bilo je namreč sredi julija. Težka popoldanska sopolica se je sesedala nad vasjo, ko je krenil Konrad na stezo proti holmu, da pojde v mlin; vroče mu je bilo, s čela mu je že kapljema curljal znoj, zato se ni malo oddahnil, ko je prišel v senčnati gozd. Slamnik v roki, je stopal zložno in počasi, ves zamišljen v to, kako bo govoril danes z Mimo. »Taki preprosti kmečki ženski do zdaj še nikdar nisem dvoril... zato trdnjava toliko časa tudi ne pade. Biti moram oprezen v besedah in v dejanju in si izbiti iz glave, da ne stojim pred menoj nobena izmed tistih mestnih veseljačic.« — Zaklel se je, da ne gre prej od nje, preden ne bo vsa popolnoma njegova.

Steza se je povzpela navkreber, dospel je na široko, odprto jaso; za hla ga je zopet objela prešnja vročina.

Nekaj lenega, telo in dušo uspavajočega je ležalo v tej vročini; misli, še tako vesele in skočne, so se polenile in utrudile, kakor da tudi nje žge skozi lobanjo solnce.

Konrad se je zopet zamislil:

»Moža ima, seveda. Ali kaj tisto, to je postranska stvar! Mož nič ne bo delal napotja, preveč mi zaupa. Kadar bi bila ona enkrat popolnoma moja, potem sem zaradi njega še celó brez skrbi. Eh, mlade ženske ko boječe, a ko se udajo, znajo svojo ljubezen pred svetom imenitno skrivati. Tudi ta — mislim — ne bo delala v tem izjeme. Zadnjič sem storil neumnost, zadnjič!«

Z zaznojenimi lici je prekorčnil holm, se spustil po stezi navzdol in kmalu dospel na prijazno, z visokim grmovjem poraslo ravnic. Ko se je naposled izza mrkega jelševja zasvetilo likalo sivo zidovje mlina, in ko je hotel ravno na brv čez potok, je pa naenkrat obstal in poslušnil; zazdela se mu je bilo namreč, da čuje za pol streljaja od brvi navzdol v potoku čudno pljuskanje, kakor da se spre- metava nekaj velikega v vodi. A ker je bil od mlina dalje potok nekoliko časa popolnoma skrit v obgoščju vrb in jelš, ni mogel zapaziti ničesar. (Dalje prih.)

stališče ter s tem povzroča pri Srbih nerazpoloženje proti Slovencem. Svojo politiko uravnava v vseh vprašanjih po katoliških interesih, se v to smer razvija vedno radikalneje in postaja mednarodna tudi v tem smislu, da začne poslušati v političnih vprašanjih ukaze katoliške centralne vlade, to je Rima. Jak dokaz za to je naša klerikalna stranka doprinesla z Orlovskim taborom, na katerega je pozvala vse katoliške narode, tudi naše največje narodne neprijatelje Italijane in Nemce, med tem ko ni pozvala Srbov, dasi ravno se imamo njim največ zahvaliti za svobodo. Za drugi dokaz mednarodne katoliške politike pa se stranka tudi že očitno pripravlja. In tu gre za zopetno življenje Habsburgovcev.

Po nemškem polomu l. 1918. Nemška Avstrija ni imela socialnodem. večine. Posebno volitve začetkom l. 1919. so to jasno pokazale. Socialisti so dobili komaj dve petini mandatov. Vendar so jim kršč. socialci in nacionalci prepustili vlado. Zakaj? Ker so vedeli, da so socialni demokratje edini, ki bi mogli pridobiti na mirovni konferenci za sebe vsaj nekaj simpatij in na ta način koristiti Avstriji. In istina, čim je bil mir z Avstrijo osiguran, so se klerikalci in nacionalci takoj sporazumeli in vrgli social. vlado. To je bil prvi korak. Drugi korak je v tem, da se je v Avstriji začela jaka agitacija za Habsburgovce, koje se udeležujejo osobito klerikalci, oficirji in bivši plemenitaši. Nacionalcem to radi gibanja za priključenje k Nemčiji ne gre prav v račun, toda njihovo število je le malo. Merodajni so klerikalci in oni bodo agitirali naprej za Habsburžane. Istotako je znano, da se tudi madžarska klerikalna vlada gospoda Horthyja odkrito zavzema za Habsburgovce. Tretji „im Bunde“ so naši klerikalci. Mnogo duhovnikov je med nami, ki se danes molijo za Karla in Cito. Eden tak duhovnik je sicer rekel, da moli zanje kot „privatne osebe“, toda on moli in mi ga razumemo. Drugi pišejo slavošpeve na Habsburgovce, kakor n. pr. mariborski škof Napotnik. Tretji odkrito in zahrbtno hujskajo proti Karađorževićem, ker istotako žele habsburškega povratka.

Kratkomalo, vedno jačja je ona agitacija, ki pripravlja povratek Habsburžanov. Rimska stolica je imela samo dva vladarja, s katerima je poljubno razpolagala v svojih katoliškopoličnih akcijah in to sta bila španski kralj in avstrijski cesar. Razume se, da bo napela vse moči, samo da se ji posreči postaviti Karla zopet za vladarja in ustvariti novo poslušno katoliško državo. In čim se ji bodo zdeli prilike zele, bo dala tozadeven ukaz in vse klerikalne stranke bodo nastopile, da ga izvrše. Slovenska klerikalna stranka bo najmarljivejša.

Tak je danes položaj in nikakor drugačen. Ne mislimo, da v Beogradu tega ne vidijo. O, dobro to vedo in radi tega postajajo napram Slovencem skrajno skeptični. Srbi sami se tudi niti najmanj ne bodo pobrigali, da se naše razmere spremenijo, Srbski mentalitet je, da nam puste popolno svobodo ravnanja. Če hočemo biti z njimi skupaj, dobro, potem pokažimo to z zvestežjo in bolj narodno politiko. Če nočemo to, potem idimo! Srbi dobro vedo, da ni v njihovem interesu držati separatistično misleče Slovence proti naši volji v državni zajednici z njimi. Imajo oni že dosti sebi neprijaznih tujih elementov v državi. Razen tega predstavljajo

Slovenija v državnogospodarskem pogledu skozinsko pasivno pokrajino. In končno tudi geografična lega Slovenije — prehod od Nemštva na Jadran in istok — daje silno mnogo povoda za konflikte z drugimi narodi. Vsega tega Srbom ni treba in oni na nič ne bodo tako lahko pozabili, kakor ravno na Slovenijo ako bomo Slovenci zadovoljni s smerjo naše klerikalne politike.

Tak je položaj Slovenije. Vsak razumen Slovenec naj sam premišluje v tu navedenih dejstvih in trditvah in dveril se bo, da ni pretirano. Uveril pa se bo tudi, da je za nas samo jedna mogočnost spasa: Boj proti klerikalizmu in poraz klerikalne politike, vstrajanje pri politiki navednega in državnega edinstva Srbov, Hrvatov in Slovencev, delati na to, da se čim prej izgube jezikovne in kulturne difference, ki so samo vsled sovražne tisočletne politike nastale v preteklosti med našimi tremi plemeni.

Zunanja in notranja politika.

* **Regent Aleksander** se je vrnil iz Pariza nazaj ter je bil v petek v Zagrebu, kjer je posetil tudi gledališče. Z njim je prišla iz Pariza tudi njegova sestra Jelena s sinom Vsevolodom.

* **Italijani zavlačujejo.** Italijani hočejo zavleči rešitev jadranskega vprašanja do prihodnje pomladi, ker bo v tem času odšel Wilson in ker upajo v tej dobi z raznimi intrigami v Albaniji, na Koroskem in drugod oslabil našo odporno moč. Mi pa mislimo, da se bo v tem času najbrže položaj spremenil v našo korist.

* **Revolucija v Italiji.** V Italiji se vrši faktično revolucija, čeprav morda ta revolucija ne bo dosegla preobrata. Delavstvo je zasedlo vse tovarne ter jih socializiralo, isto se je zgodilo tudi z rudniki in drugimi obrati ter veleposestvi. Večina tovarov izdeluje pod vodstvom sovjetov orožje in municijo. Najzanimivejše pri tej revoluciji pa je to, da je vlada napram njej pasivna in tu leži tudi vzrok, da bo revolucija ostala brez bistvenih uspehov. Če bi vlada posegla proti delavstvu s silo bi ta sila rodila odpor in državljansko vojno, tako pa se bo sama od sebe ubila. Več bomo o tej zanimivi revoluciji še spregovorili.

* **Ukrajinsko vojno poročilo.** Ukraj. dopisni urad poroča iz Tarnova 8. t. m.: Po došlih ojačenjih so napadli bolševiki 5. in 6. t. m. odsek generala Pavlenkova, ki jih je nameraval obkoliti. Ukrajinske čete so umaknile v nove, utrjene postojanke pri Gnili Lipi. Tridnevna bitka za zavzetje Halicza je končala v prid Ukrajincev. Vsi napadi sovražnika so bili pri Dnjepru krvavo odbiti. Po kratkem odmoru so zamogle ukrajinske čete znova prodirati proti Monasterzyski.

* **Neodvisnost Reke proglašena.** Dne 9. septembra t. l. je bil razpuščen reški Narodni svet. Zahteval je namreč aneksijo po Italiji, medtem, ko je zahtevalo prebivalstvo neodvisnost. Ob 10. uri zvečer je proglasil D'Annunzio neodvisnost mesta Reke. Neodvisna država bo nosila ime: „Regenza italiana di Quarnero“.

* **Rusko-poljska vojna.** Rusi so sedaj dokončali reorganizacijo svojih armad ter se pripravili na nove akcije na drugih bojiščih, dočim izgleda, da bo s Poljsko kmalu sklenjen mir. Baje so tudi Poljaki sklenili, da ne bodo prodirali dalje (najbrž zato ker ne morejo) ampak bodo ostali na Curzonovi liniji.

* **Cehoslovaška vlada** bo najbrže demisijsirala.

* **Francosko-ogrski dogovor.** Iz Solnograda poročajo, da je na zborovanju nemške ljudske stranke Dr. Dinghofer izjavil, da ima, po francosko-ogorskem dogovoru Ogrska pravico ukorakati na Dunaj, v slučaju, do izbruh-tam bolševistični nemiri, ali, ako se

prizadeva Nemčija anektirati Nemško Avstrijo.

* **Italija in Madžarska.** Italija se skuša sedaj približati tudi Madžarski, da bi tudi od severa lahko rovarila proti nam. Nemška vlada je sedaj imenovala za Budimpešto svojega poslanika.

* **Dr. Tusar odstopil.** Češki ministrski predsednik Dr. Tusar je odložil mesto ministrskega predsednika. V slučaju svoje demisije postane Tusar poslanik čehoslovaške v Berlinu.

Dnevna kronika.

— **Neznosne razmere z našo carinarno.** Mariborska carinarna je ena najvažnejših v celi Jugoslaviji — tega menda ni treba še posebej dokazovati. K večjemu treba opozoriti, da nosi in trpi prav vsakdo v celi Jugoslaviji na posledicah neznosnih razmer, ki vladajo baš na tej prevažni obmejni carinski postojanki. Ne samo, da nas vseh zadene pretirano visoka carina, da se torej vse carini podvrženo blago nepotrebno podraži v prvi vrsti za vse konsumente. Ne! Mi vsi trpimo še bolj na posledicah gorostasnih nerednosti, brezvestnosti in brezskrbnosti voditeljev tega obmejnega urada. Blago, ki ga stranke nujno potrebujejo, leži — če ga ne podpira mastna „manipulacija“, tudi po mesece napokipčeno v prenapolnjenih skladiščih ali v vagonih na železniških tirih, samo zato, ker upraviteljstvo zastopa svoje balkansko stališče: „ima vremena“. Koliko tega blaga se „zgubi“, predno pride slednjic v roke naslovniku, to se da le približno dognati po številnih reklamacijah pri železniški upravi. Vodstvo carinarne pa je napram vsem pritožbam gluho, brezsrčno, gospoda, ki je bila morda preje kje v Albaniji, se k večjem porogljivo zasmeje: „što me briga. Na ta način ti ljudje, popolnoma tuji našim razmeram, siloma vbijajo tudi največje idealiste, ljubitelje edinstva in kakor namenoma netijo očitno sovraštvo med drugim itak ne preveč navdušenim prebivalstvom. Mi vsi za to prevzetno, predobro plačano gospodo nismo Jugoslovenci, nismo Slovenci, ampak kratkomalo — Svabi. Da se nas res tako psuje, to bomo dokazali ob drugi priliki, ko razkrijemo občinstvu naravnost gorostasne obsodbe, do katerih ti ljudje navadno brez akademične naobrazbe niti pravice nimajo. Skandali se množijo, odkar se je po zaslugi te objesne gospode med špedicijskimi tvrdkami in carinarno otvoril nekakšne vrste napol oficijelen medurad, ki ga zastopa Pivlakovičeva špedicijska deklaracijska družba, navidez v olajšavo, v resnici pa v obremenitev vsega trgovskega prometa. Tem neznosnim razmeram se moramo postaviti v obrambo, ki jo pričenjamo s temi splošnimi opazkami in jo v podrobnostih nadaljujemo. Izjavljamo pa že vnaprej, da naše kritike ne veljajo našemu uradništvu, ki je napram albaniskim nazorom voditeljev samo brez moči.

— **Polom pri stanovanjskem uradu.** Naš prijatelj dr. Juvan nam ne bo smel zameriti, ako pričnemo govoriti z vso resnobo o polomiji njegovega predsedovanja karikaturi državne stanovske komisije. Priznavašali smo mu predolgo, imel je dovolj časa vsaj za silo popraviti vsaj najhujše skandale, ki se vršijo na mestu te karikature. Cela kopica pritožb doslih nam v zadnjem času, potrjujejo, da se dr. Juvan s svojimi stanovanjskimi skandali le še bolj pogreza, namesto da bi se skušal dvigati. Ni čudo! Če predsednik urada sam zastopa tako javno moralo, kakor se je zgodil samo en primer, v slučaju krojaškega mojstra Božiča, no, potem se ni čuditi, da je zgubil tudi njegov neznani adjutant tolikanji sramežljivosti, da se ob kritikah listov — porogljivo smeje in nadaljuje svoje uradovanje privatnega posredovanja stanovanj samo strankam, ki v njenih oblastnih očeh najdejo milost. Kaj je s slučajem Božič? G. Božič je lastnik dveh hiš v Mariboru, a do zadnjega časa ni imel — če se ne motimo — niti ene sobe v svojih hišah, ampak je bil primoran biti nastanjen v tuji hiši v eni sobi s štirimi osebami. Vložil je pritožbo v Ljubljano in upal resitve od tam. Hodil je vpraševati, kaj je z rešitvijo; dični g. dr. Juvan, kristjan prvega razreda ga je tolažil, le potrpel! In Božič je potrpel. A

vsakega potrpljenja mora biti enkrat konec. Božič je zvedel, da njegov rekurz še vedno leži v dr. Juvanovi mizi, nerešen, neodposlan. Ko je to ugotovil, je šel nalašč k dičnemu predsedniku stanovanjske komisije ter zahteval potrdilo, da je rekurz že predložen. Dr. Juvan se je čutil užaljenega: „kaj mislite, da sem lažnjivec?“ „Ne, to ne mislim g. doktor, ampak rekurz, o katerem trdite, da ste ga že davno predložili v Ljubljano, je še tu pri vas...“ Seveda ogorčenje, iskanje in brskanje, ki je dognalo, da je rekurz resnično še ležal tam, kamor ga je dr. Juvan položil pred davnim časom. Navajamo ta slučaj, ker ni poedin, ker vemo, da se je nekaj sličnega zgodilo tudi nekemu trdniku pri mestnemu magistratu in ker ta slučaj dokazuje, da je polom tudi morale pri drž. stanovanjski komisiji že več kot popolen.

— **Gotovo vsled interesov.** V zadnjem času opazujemo tako v mestnem kinu, kakor mariborskem bioskopu, na slikah izključno samo nemške napise. Kako to upliva na člane razmejilvene komisije, ki tudi posejajo osobito „bioskop“, imel sem priliko slišati v soboto 4. t. m. člana te komisije, ko se je s tovarišem vračal po Aleksandrovi cesti ter izrazil med drugim: „era scritto solo tedesco!“ Ne vem, čemu se imenujejo naša oblastva „jugoslovaška“, ko povsod vidimo, da diši vse po nemškem oziroma habsburškem duhu. Priporočam merodajnim faktorjem, da se podajo enkrat na potovanje v Primorje, kjer se bodejo naučili spoštovati svoj jezik in obvarovati svojo avtoriteto. Postaje od Trsta do Gorice (držav. žel.), ki so izključno na samoslovenskem ozemlju, imajo prekrščena in popačena italijanska imena. V postajnih uradih pa na zidu napis v italijanski: „Tu se govori samo italijanski jezik“. Ali so imena za postaje od Trsta do Gorice res pravega izvora, podam tu v presoji par primerov: Za Opčine Opicina, Repentabor Monrupino, Cutovlje Colagliano, Stanjel St. Daniele del Corso, Prvačina Prebazina, Voleja draga Valvolciana (!), Cruze vasi, Krepleje Crepegliano, Kazlje Caseliano, Stjak St. Giacomo, (za to ime so imeli italijanski vojaki precej sitnosti, ker ni nihče vedel, kje se nahaja), Sv. Križ St. Croce, Smarje Smaria itd. Tu v naši državi pa sme vsakdo uporabljati imena, ki so mu ljuba, napise, kateri baje bolj nesejo, govoriti nemško, ker se ne smemo pokazati nevljudni, trpeti, da gazi po nas, ker se niso meje gotove, uporabljati za Dunaj ime Wien, pač pa vizum N. A. v Ljubljani ima in sme uporabljati žig, v kojem imenuje našo Ljubljano še vedno Laibach! Ne vem, čemu bi mi ne smeli pisati Dunaj, Beljak, Gradec itd. namesto Wien; Villach, Graz itd., ako smejo drugi Marburg, Agram in Laibach. Za vse enako! Vidimo n. pr. v reklamnem razglasu Legatovega učnega zavoda, v trgovini nasproti kavarni „Central“ ime „Marburg“. Ali res ni nikogar, ki bi mu povedal, da Marburg ne eksistira več, ampak, da je sedaj Maribor! Ali se naša oblastva res še niso otresla habsburškega duha? Ali želijo in pričakujejo osobito v Sloveniji menda Karla zopet na prejšnje mesto? Verjetno je že. Ali se je potem pri takem hlapčevskem avstrofilskem poslovanju raznih „gospodov“ čuditi, ako ljudje zgubljajo idealnost in zaupanje v naša oblastva? Ne! Gospoda, ravnanje se po naših sosedih vsaj v poslovanju.

— **Imenovanje v poštni službi.** Zadnji imenovanja pri naši pošti so višek skrivnostne modrosti in pravičnosti. Za oficijale v X. činovnem razredu so bili imenovani ljudje, ki so komaj lansko leto dovršili tečaj in ki bi po zakonu morali na to imenovanje čakati še najmanj 5—6 let; da so drugi preskočili dobo praktikantov ter bili imenovani za asistente, to končno še ni tako hudo. So pa drugi uradniki, ki vestno in pridno vrše svojo službo, jim pa manjka še morda par mesecev predpisanega roka za napredovanje — in ti niso napredovali. Največji reveži pa so aspiranti, ki morajo včasih čakati 3—5 let na imenovanje za oficijale, ki bi se moralo izvršiti po predpisih v roku 12—18 mesecev; znan pa nam je slučaj ko mora eden teh revežev čakati na imenovanje že 8 let. Za te ljudi ima poštna uprava samo okrožnice, denarne globe in ka-

zenska premeščenja. Organizacija sklicuje se, sklepa resolucije itd. to pa vse prav nič ne pomaga. Vslužbenstvo mora delati nočne službe in to zastoj, na pragmatiko pa čaka, že poldrugo leto zaman ter mora hoditi boso, nago in lačno okrog. Skrajni čas bi bil, da bi se tem neznosnim razmeram napravilo pravičen konec. Toda naša država ima denar samo za vojaštvo in carinarje.

— **Začetek pouka na javnih ljudskih in meščanskih šolah v Mariboru.** Redni pouk v šolskem letu 1920/21 se prične 20. septembra 1920. Sprejem in vpisovanje se vršita dne 16. in 17. septembra predpoldne od 8—12 in popoldne od 15—17 v sledečem redu: 1. Za dekliško ljudsko šolo I. v poslopiju te šole v Miklošičevi ulici 1. 2. Za dekliško ljudsko šolo IV. v Cankarjevi ulici (t. j. dekliška meščanska šola II. in dekl. ljudska šola IV. v šolskem poslopiju v Cankarjevi ulici.) 3. Za dekliško ljudsko šolo III. na Zrinjskega trgu prej vladna razpuščenega ženskega učiteljskega v poslopiju te šole na Zrinjskega trgu. 4. Za vse v Magdalenskem predmestju in delavniški koloniji stanujoče deklice v poslopiju dekliške ljudske šole na Magdalenskem trgu in za dečke v deški ljudski šoli III. Ruška cesta. 5. Za dečke, ki posejajo meščansko šolo, v poslopiju deške meščanske šole v Kerkovi ulici. 6. Za deško ljudsko šolo I. v poslopiju nekdanjega ženskega učiteljskega na Zrinjskega trgu. 7. Za ljudsko deško šolo II. na Slomškovem trgu v poslopiju te šole, v Samostanski ulici. Glede meščanskih šol, se odloča: a) Vsi meščanskošolski učenci bodo zahajali v deško meščansko šolo v Kerkovi ulici. b) Učenke meščanskih šol, katere obiskujejo slovenske razrede, bodo zahajale v dekliško meščansko šolo II. Cankarjeva ulica. c) Učenke meščanske šole, katere obiskujejo nemške razrede, se priključijo meščanski šoli I. Miklošičeva ulica. Stariši ali njih zastopniki se opozore, da morajo otroke dovesti k vpisovanju ter predložiti krstni list in izpričevalo o cepljenih kozah otrok, če možno tudi domovnico. Za tuje, tukaj neobvezne otroke, ki žele vstopiti v kako mestno šolo, se vplača pri šolskem vodstvu predpisani znesek K 50.— za šolsko leto. Opozarja se, da se morajo vsi tuji učenci in učenke, ki prestopijo v kako mestno šolo objaviti pri svojem šolskem vodstvu in prinesiti s seboj tozadevno potrdilo. Šolska vodstva se pooblašajo vsprejemati tuje otroke v ljudske in meščanske šole na ustno prošnjo o slučaja prostora in proti dokazu dobrega reda iz pravosti. O ostalem ostanejo dosednji predpisi pri postopanju glede predčasnega sprejemanja. Šolska vodstva se morajo ravnati pri tem po razglasu mestnega šol. sveta od 30./8. 1913. št. 1597.

— **Seznam v mesecu avgust 1920** izdanih obrtnih pravic: Lah Jakob, Glavni trg 2, trgovina z galanterijskim in konfekcijskim blagom. Zičkar Ana, Mlinska ulica 15, gostilna. Gerhold Ana, Slomškovo trg 2, trgovina s specerijskim blagom in žganjem. Baloh Ignac, Grajski trg 3, trgovina z mešanim blagom. Ušar Maks, Gregorčičeva ulica 17, zavod za plin in vodovod. Rosina Dragotin, Grajski trg 3, trgovina z mešanim blagom. "Tvrda Marbag", Aleksandrova cesta št. 13, trgovina s specerijskim kolonijalnim blagom in deželni pridelki. Preac Jakob, Gosposka ulica 4, trgovina s specerijskim, kolonijalnim in materijalnim blagom. Kocuvan Franc, Aleksandrova cesta 83, trgovina z mlekom. Majer Franc, Aleksandrova cesta 11, trgovina z mešanim blagom. Standler Martin, Vetrinjska ulica 26, trgovina z mešanim blagom. Ogrizek Franc, Vetrinjska ulica št. 11, trgovino s kolonijalnim i specerijskim ter materijalnim blagom. Jarc Viktor, Gosposka ulica 28, trgovina s kolonijalnim blagom. Lah Matija, Glavni trg 4, trgovino s specerijskim in kolonijalnim blagom. Dernovšek Julij, Meljska cesta št. 41, trgovina z lesom. Silec Ivana, Tržaška cesta 7, trgovina s sadjem. Siker Marija, Pobrežka cesta 21, trgovina s sadjem. Slemenšek Marija, Maistrova ulica 17, trgovina z mešanim blagom. Muršec Josip, Koroška cesta 47, trgovina s sadjem. Seif Ljutoevit, Aleksandrova

cesta 32, trgovina s papirjem in pisalnimi potrebščinami. Grgurina Vinko, Prešernova ulica 18, trgovina z mešanim blagom.

— **Koncert v Ofic. domu.** V nedeljo dne 12. t. m. ob pol 20. uri se vrši v "Ofic. domu" koncert. Znanci in prijatelji oficirjev so kot gostje dobrodošli. Vabljeni so tudi vsi rezervni in penzionirani oficirji in njih rodbine.

— **Imenovanja v šolstvu.** Za ravnatelja drž. gimnazije z nemškim učnim jezikom in Ljubljani je bil imenovan dr. Valentin Korun, profesor na I. državni gimnaziji v Ljubljani.

— **Razpis mesta delegaciji financ.** Pri delegaciji financ v Ljubljani je razpisano meslo pregledovalca trgovskih knjig v VIII., VII. ali VI. čin. razredu državnih uradnikov. Podrobnosti v Uradnem listu.

— **Požar v Trbovljah.** V ponedeljek je izbruhnil v strojnem delu električne žage premogokopa v Trbovljah ogenj, ki se je razširil tudi na bližnja skladišča lesa in desk. Gasilska prostovoljna družba, ki je prihitela na lice mesta, je komaj preprečila, da ni prijel ogenj tudi stanovanjska poslopja in v bližini stoječe zaloge bencina in olja. Po večurnem, napornem gašenju se je vendar posrečilo udušiti požar. Škoda, kakor utopi premogovna družba, znaša baje krog 2 milijonov kron.

— **Samomor v Ptuj.** V petek se je ustrelil v svojem stanovanju vodja magistratnega urada v Ptuj g. Meža. Do sedaj se še ni moglo doznati, kaj ga je napočilo v smrt.

— **Nesreča.** Član celjskega Atletik-Sportkluba Jože Toplak si je pri zadnji nogometni tekmi v Celju zlomil nogo. Prepeljali so ga v bolnico.

— **Tatvina.** V stanovanju dr. Trenca stanujočega v Vrazovi ulici št. 2 je bilo večeraj popoldne vlomljeno. Kaj je bilo ukradeno in koliko znašajo ukradene stvari, se ni moglo do sedaj še doznati, ker je dr. Trenz odsoten. Sumi se, da je izvršila to tatvino njegova bivša kuharica.

— **Grozna lakota v Kini.** V provincijah Santung in Honan je radi izredno slabe letine velika lakota. Nad 20 milijonom ljudi grozi smrt. Dogajajo se slučaj, da izvršujejo cele družine samomor iz obupa.

— **Kongres jugoslovenskih zdravnikov v Zagrebu.** Na zdravniški kongres, kateri se je vršil dne 6. septembra v Zagrebu, je dospelo nad 4000 zdravnikov iz vseh pokrajin Jugoslavije. Predsednik kongresa dr. Jovanović-Batut je omenil v svojem otvoritvenem govoru, da pomeni ta kongres drugo dobo v delovanju jugoslovenskih zdravnikov. Otvoritvi je prisostvoval tudi ban dr. Laginja, poverjenika dr. Gjermanović in dr. Bazala, zagrebški župan Heinze, dekan medicinske fakultete dr. Boris Zarnik in zastopniki kulturnih in strokovnih društev. Zborovanje je v imenu zdravniškega društva za Hrvatsko, Slavonijo in Medjumurje pozdravil dr. Lochert, za srbske zdravnike dr. Vojislav Subotić, za Slovence pa dr. Vinko Gregorin. Kongres je po sprejetju poslovnega reda prešel na začrtani dnevni red.

— **Veliko manifestacijsko zborovanje demokratske stranke v Ljubljani.** V nedeljo, dne 12. septembra se vrši v veliki dvorani Narodnega doma v Ljubljani manifestacijsko zborovanje jugoslovenske demokratske stranke. Govorila bodete minister n. r. dr. Kramer in ljubljanski podžupan dr. Triller. Pričetek ob 10. dopoldne. Vsi somišljeniki se vabijo, da se udeležijo tega shoda.

— **Tobačna glavna zaloga v Slovenjgradu** je do 8. oktobra 1920 razpisana potom javnega natečaja. V enoletnem času se je v tej zalogi oddalo tobačnih materialij za 1.351.926 K 25 v. kupne cene, v založno trafiko pa po konzumentni ceni računeno za 361.199 kruna 50 vin. na kar je založniku pripadel trafikantski dobiček po 31.048 K 25 v. Natančneje podatke se izvejo pri finanč. okraj. ravnateljstvu v Mariboru in pri finančni straži v Slovenjgradu. Položiti se mora predno se ponudba izroči 13.500 K jamščine.

Zaplenila se je baje najdena, pa ne oddana, jahalnemu bicu podobna prsna igla. Zgubitelj ali oškodovanec naj se zglozi pri polic. komisarijatu v Mariboru.

Sokolstvo

— **Velika sokolska veselica v Hrasniku.** V Hrasniku se vrši v nedeljo dne 12. septembra okrožni zlet gornjeposavskega sokolskega okrožja. Zlet bo združen tudi z veliko ljudsko veselico. Bratje, prijatelji Sokola in pevska društva, prihitite v nedeljo v Hrasnik ter podprite naše delovanje s polnoštevilno udeležbo. Zdravo!

o **Sokol v Soštanju** je dne 5. sept. t. l. vnovič nastopil z javno telovadbo članov in članic ter moskega in ženskega naraščaja šostanjskega društva kakor tudi velenjskega odseka ter z vzornimi vrstami na orodju. Pri vseh nastopih, ki so se vršili na glavnem trgu v Soštanju, so nas bistveno podpirali bratski Sokoli iz Celja, Zaleca, Braslovč, Polzela, Slov. Gradca in Gustajna. Vaje so kazale uvaževanja vredno izpopolnitve telovadcev. Skoraj pri vseh se opazajo vzgojni učinki pravkar minulega veličastnega mariborskega zleta, ki nas je bil združil in dvignil. Govornik slavnosti je utemeljeno izjavil, da o misli in pomenu Sokolstva hvala Bogu že ni več treba mnogo besed, ker nas je dosedanje vestno sokolsko delo že zelo osvojilo in osokolilo, da že samo zadostuje isker sokolski pogled ali stisk roke, da se spoznamo kot bratje Sokoli. Tako naprej in gorje našim sovragom Lahom in njihovim podrepnikom: Kralj Matjaževa vojska je na pohodu!

Najnovejša poročila.

Sporazum med vlado in delavci v Italiji.

Frankfurt ob Meni, 11. septembra. (Izvirno poročilo "Taboru".) "Frankfurter Zeitung" poroča iz Rima: V zahtevi plač se je dosegel sporazum. Pogaja se še za to, da se konča zasledba tovarnen, ne da bi se s tem škodovalo tej ali oni stranki. Tudi v tej točki se upa doseči kmalu sporazum.

DKU Rim, 10. septembra. Kakor izve "Tribuna" se je baje sklenil v gospodarskih vprašanjih sporazum. Gre le še za to, da se dobi formulo, katera bi zadovoljila obe stranki. Poročevalec je mnenja, da je upati vkljub zavzlanemu položaju, da se bodo težkoče kmalu odstranile. Mogoče bo stavka končala že danes zvečer ali jutri zjutraj.

DKU London, 10. septembra. (Brezžično.) Po vesteh iz Rima se lastniki plavžev branijo stopiti v stik z delavci, dokler imajo zasedene plavže.

Ruski delegati v Rimu.

LDK Reka, 11. septembra. D'Annunzio je imenoval svoje prve delegate v Rimu.

Jugoslavija ne prizna kvarnerke regence.

LDU Milan, 10. septembra. "Cor. deila Sera" potrjuje vest, da je jugoslovenska vlada naznanila zavezniškim vladam, da se protivi priznati italijansko regentstvo v kvarnerskem zalivu, t. j. na Reki.

Pred padcem Skadra.

DKU Rim, 10. sept. Iz Drača in Skadra se poroča, da napredujejo jugoslovenske čete. Pričakuje se, da pade Skader mogoče že tokom prihodnjih dni.

• **Rusko-poljska mirovna pogajanja.**

Bazel, 11. septembra. (Izvirno poročilo "Taboru".) Knez Sapieha je obvestil potom brzojavke Cičarina, da je poljska delegacija v petek dospela v Gdansk. Moskovski delegaciji se bo

takoj javilo, kakor hitro bo dospela v Rigo. Delegacija je pooblašena za končno sklenitev miru z Rusijo.

Moskva, 11. septembra. (Izvirno poročilo "Taboru".) Ruska mirovna delegacija je danes odpotovala iz Moskve v Rigo.

Rusko vojno poročilo.

DKU Moskva, 10. sept. (Brezžično.) Vojno poročilo z dne 9. t. m.: Pri Brest-Litovskem trdovratni boji za postajo Sabinka. Pri Vladimir-Volinskem smo preprečili prehod poljskih čet čez reko Bug. Sovražniku smo prizadeli pri Rohatinu težke izgube. Boji pri Orjehovu postajo vedno huji.

Papež dovolil ločitev cerkve od države na Češkem.

DKU Praha, 10. sept. "Češko slovo" poroča, da je papež dovolil ločitev cerkve od države na Češkem in želi samo, da se ta zadeva ne obravnava v parlamentu.

DKU Praga, 10. sept. K poročilu o priznani ločitvi cerkve od države po Vatikanu poroča "Češko slovo" nadalje, da se jim delajo od strani zaveznikov ovire glede razlastitve cerkvenega premoženja. Cerkevno premoženje in premoženje osmih plemičev, ki so antantni podložniki, se bo od razlastitve izključilo.

Litvinsko-poljski spor.

LDU Varšava, 10. sept. Litvinsko ministrstvo za zunanje stvari je brzojavilo poljskemu ministru za zunanje stvari, Sapiehi, da litvinska vlada ne bo umaknila svojih čet preko že določene demarkacijske črte in predlaga, da se ustavi sovražnosti in sestane odposlanstvo v Mariampolu, da se določi natančna demarkacijska črta in da se tam rešijo tudi druga sporna vprašanja. Sapieha je dne 9. t. m. odgovoril, da ugotavlja poljska vlada trajne kršitve nevtralnosti po Litvincih in da je poljska vlada z nastopnimi pogoji pripravljena k pogajanjem: 1. Pogajanja ne smejo določiti nove demarkacijske črte; meja med Poljsko in Litvinsko mora potekati na ozemlju bivšega guvernementa Suwalki, kakor jo je določil vrhovni svet v Parizu 28. dec. 1919, čigar odločitev je edina zakonita podlaga glede mejnega vprašanja med obema državama; 2. Litvinska se zavezuje, da bo popolnoma nevtralna v rusko-poljski vojni. Poljska bi smatrala za kršitev nevtralnosti, ako bi rdeče čete korakale preko Litvinske ali porabljale litvinsko ozemlje kot vojno oporišče. Kot kraj pogajanj predlaga Kalvarijo, ker je blizu poljskih čet. Poljska vlada se še enkrat zavaruje proti vpadom na poljsko ozemlje, tembolj ker hoče, da bi bilo pošteno prijateljstvo podlaga za pogajanja.

Kako zalagajo Italijani D'Annunzia.

LDU Reka, 10. septembra. Opaža se, da Italijani dobavljajo legijonarje in razni materijal za Reko vedno na ta način, da parnike, določene za druga mesta dirigirajo na Reko. Te dni je prišel semkaj genovski parnik "Cogne" ki je bil natovorjen s svilo, avtomobili, letali in avtomobilskim gradivom v vrednosti več deset milijonov lir. To blago je bilo navidezno dirigirano v Ameriko. Ker pa so se v Kataniji vkrcali na ladijo laški legijonarji so prisilili parnik, da je svojo pot namesto v Ameriko, izpremenil na Reko. Stvar je tembolj čudna, ker pošilja Italija avtomobile in aeroplane v Ameriko, kjer je toliko takega blaga, da še Amerika sama ne ve, kaj naj počne z njim.

Mala oznanila.

Vila najemniške in trgovske hiše, mlini, industrije, poseliva vseh vrst se prodajo potom urada za prodajo realitet »Rapid« Maribor, Gosposka ulica 28. 490

Prada se lepo otroško o-mrežno posteljičko, astrahanov muf in boa ter zavese za 1 okno. Slovenska ulica šte. 37. 489

Izvrstni obed eventuelno večerjo v boljši hiši. Naslov pove upravništvo. 486 2-1

Angležinja

podučuje v njenem maternem jeziku po izvrstni metodi, pride tudi na dom. Ako se javi zadosno številu udeležencev, se lahko upeljejo večerni kurzi. Gosposka ulica 44, pri-tilje. 492 3-1

Prodajam železno posteljo, šivalni stroj, velik železni kotel, napisno tablo ter še druge razne predmete. Na ogled

Einspillerjeva ulica št. 24, vrata 3. 481

Nova lekarna v Mariboru

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem na Glavnem trgu št. 20 v Mayerjevi hiši odprl

lekarno „Pri sv. Arehu“

in jo obilno založil z vsemi zdravili in zdravilnimi potrebščinami.

Mr. Ph. Ivan Vidmar

328 10-6

Radi izpraznenja odda:

Omara za led, priprave za točenje piva, železnino (tračnico poljske železnice, ograje, strojne dele, cevi, škripce za jermene, gonilna kolesa, ležišča, (staro in železo), gospodarske predmete vozove, sani, samokolnice, vozne prikljake, stroj za obračanje sena, konjske in volovske opreme, slamoreznico, drobilni mlin, poljsko pekarno, železne tečajnike, olinice in oboje, železne peči in ognjišča, decimalne tehtnice, kotle iz litega železa, železne postelje, žeblice, verige, žage, prazne zabojne in sode, odpadke cin-kove pločevine, brusilne kamne, steklenice (flaškone) stari papir (za trgovce) ter steklen sod. Tovarna za vžigalice v Rušah. 2-2 484

Kot tihi

družabnik

z 80.000 kronami gotovine iščem udeležbo pri trgovini ali kakem drugem podjetju. Ponudbe pod »družabnik« na upravo lista. 483 2-2

Razpis.

Po naročilu gradbene direkcije za Slovenijo v Ljubljani z dne 26. junija 1920, št. 1916 razpisuje okrožna gradbena sekcija v Mariboru oddajo odstranitve starega lesenega mosta čez Dravo v Mariboru. Pravilno kolekovane ponudbe naj se predložijo do 25. septembra 1920 in sicer do 10. ure dopoldan pri okrožni gradbeni sekciji v Mariboru (poslopje okrajnega glavarstva I. nadstropje soba št. 20). Kavcijo v znesku 4000 dinarjev je vložiti pri finančni deželni blagajni v Ljubljani in sicer če le mogoče v vrednostnih papirjih, hranilnih knjižicah, kreditnih pismih itd.

Potrdilo o položeni kavciji naj se priloži ponudbi.

Ponudbe naj vsebujejo dve alternativni in sicer izvršitev dela:

1. S prepustitvijo lesa ponudniku.

2. Brez prepustitve lesa.

Pilote mosta je odrezati vsaj 90 cm pod gladino nizke vode ali pa iztegniti.

Delo se odda tudi ponudniku nestrokovnjaku, ako se isti zaveže, delo izvršiti po strokovnih močeh in pod strokovnim vodstvom.

Obveznost za ponudnika nastane takoj po vloženi ponudbi, za državo pa potem, ko gradbena direkcija ponudbo odobri.

Zaradi drugih potrebnih informacij in pogojev naj se zainteresirani obrnejo pisмено ali osebno do podpisane sekcije, kjer so pogoji razgrnjeni v vpogled.

Okrožna gradbena sekcija:

Inž. Dolenc s. r.

491

Plzenska restavracija

priporoča svojo priznano dobro kuhinjo kakor tudi naravna vina, vedno sveže pivo. — Sprejema abonente. — Obed in večerja dnevno 17 K. Za obilen obisk se priporoča

Irma Kutnik,

485 Maribor, Tattenbachova ulica št. 5.

2-1

Poročam slavnemu občinstvu, da sem otvoril svojo

čevljiarsko delavnico

v Vetrinjski ulici šte. 30.

Za obilen obisk se priporoča

Jakob Dogša.

Pohištvo

Spalne, jedilne in gosposke sobe, kuhinjska oprava, podložki, modroci, otomane, spalniki in dekoracijski divani, postelje, omare, mize in stoli iz mehkega in trdega lesa, železne postelje in umivalniki ter vse vrste lesenega, železnega in tapetiranega pohištva v vsakem slogu od proste do najfin. izvršitve po jako nizkih cenah pri trdki za pohištvo

KAREL PREIS, Maribor

Slomškov trg št. 6

Svoboden ogled!

217

Ceniki zastoj!

Pohištvo!

Tovarna in zaloga Koroška cesta 46-53

Peter Hohnegger in drugovi

priporočajo

482 52-1

svojo bogato zalogo kompletnih spalnih sob, kuhinjske oprave iz mehkega in trdega lesa, kakor posamezne dele po znižanih cenah.

Zasebni učni zavod Legat

v Mariboru,

6 mesečni tečaji in

4 mesečni tečaji.

Začetek dne 4. oktobra 1920.

Tečaji za slovensko stenografijo, nemško stenografijo, strojepisje, slovensko korespondenco, nemško korespondenco, navadno računstvo, trgovsko računstvo, knjigovodstvo, slovenski jezik za začetnike, hrvatski jezik, nemški jezik za začetnike, lepomisje, cirilico in obrtno risanje.

Obširni prospekt brezplačno. Zasebni učni zavod Legat, Maribor, Vetrinjska ulica 11, I. nadst., 364 sprejema od 11.-12. ure. 6-3

Les, rezan in tesan, drva, kupuje in prodaja

„Sever“, društvo lesnih trgovcev dravske doline

Maribor, Aleksandrova cesta 45. 408 10-3

Tovarna usnja in jermenov

Phil. Knoch, Celovec

priporoča najfinejše gonilne jermene iz usnja za vsa podjetja po najugodnejših cenah. — Izdelovanje gonilnih podlog v vsaki obliki in velikosti, usnjate plošče, kolobarji okrogle in kordelne vrvice itd. kakor tudi dokazano najboljših usnjatih vrvil. 487 8-1

Najsposobnejša tovarna usnja.

Priporočljive domače tvrdke:

Jakob Vezjak, krojač

Vetrinjska ulica

poleg restavracije »Maribor«

Ivan Sušterič

izdelovatelj vsakovrstnih oblek za gospode in dame sprejema popravila po nizkih cenah.

Tržaška cesta 14. poleg gostilne Vresonig.

Pečar in lončar

Pavel Heritschgo

Tattenbachova ul. 6

Mizarsko podjetje in pokladanja parketnih desčic

RUDOLF NOVAK, Trg svobode 1

Sprejema vsa v to stroko spadajoča dela.

Trgovina z mešanim blagom na drobno in debelo

Martin Städlar, Vetrinjska ul. 26

== Parna barvarna in kemična čistilna ==

Pavel Nedog

Meljska cesta 68. Podr.: Gosposka ul. 33

Restavracija in sobe za tujece

Adolf Spatzek

Aleksandrova cesta št. 9

Restavracija in mesarija

Ljudevit Vlahovič

Aleksandrova cesta 38

Izdelovatelj sit, košar in žične mreže.

Trgovina z galanterijo

Jos. Antloga, Trg svobode 1

Izbelovanje vseh tehtnic in finega orodja

Franjo Žnidar

Pobrežje 3

Tržaška cesta 11

Zaloga spalnih sob po najnižjih cenah

Ernest Zelenka, tapetnik in dekorater

Solska ulica št. 5 361 20-7

Slaščičarna

Vsak dan obilo svežega peciva. Ob sezoni sladled. Sprejema naročila za ženitovanje ter jih točno izvršuje

Emanuel Illich, Slovenska ul. 5.